

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

TARPINSTITUCINIAI SUSITARIMAI

EUROPOS PARLAMENTO, EUROPOS SĄJUNGOS TARYBOS IR EUROPOS KOMISIJOS
TARPINSTITUCINIS SUSITARIMAS DĖL GERESNĖS TEISĖKŪROS

TARPINSTITUCINIS SUSITARIMAS

2016 m. balandžio 13 d.

dėl geresnės teisėkūros

EUROPOS PARLAMENTAS, EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA IR EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 295 straipsnį,

kadangi:

- (1) Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija (toliau – trys institucijos) yra išipareigojusios lojaliai ir skaidriai bendradarbiauti per visą teisėkūros ciklą. Šiuo klausimu jos primena abiejų teisės aktų leidėjų lygybę, kaip įtvirtinta Sutartyse;
- (2) trys institucijos pripažįsta, kad bendrai atsako už tai, jog būtų priimami aukštos kokybės Sąjungos teisės aktai ir jog užtikrintų, kad tokiuose teisės aktuose daugiausia dėmesio būtų skiriama sritims, kuriose jie duoda daugiausia pridėtinės vertės Europos piliečiams, kad jie padėtų kuo veiksmingiau ir efektyviau siekti Sąjungos bendrų politikos tikslų, jog jie būtų kiek įmanoma paprastesni ir aiškesni, kad jais būtų išvengta pernelyg didelio reguliavimo ir administracinės naštos, tenkančios piliečiams, administracijoms ir įmonėms, ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms (toliau – MVĮ), ir jog jie būtų parengti taip, kad juos būtų lengviau perkelti į nacionalinę teisę ir praktiškai taikyti, bei, kad jie prisidėtų prie Sąjungos ekonomikos konkurencingumo ir tvarumo stiprinimo;
- (3) trys institucijos primena, kad pagal Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnį dėl subsidarumo ir proporcingumo principų Sąjunga įpareigota priimti teisės aktus tik tada, kai reikia, ir tik tiek, kiek reikia;
- (4) trys institucijos pakartotinai pabrėžia nacionalinių parlamentų vaidmenį ir atsakomybę, nustatytus Sutartyse – Protokole Nr. 1 dėl nacionalinių parlamentų vaidmens Europos Sąjungoje, pridėjame prie Europos Sąjungos sutarties, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties, ir Protokole Nr. 2 dėl subsidarumo ir proporcingumo principų taikymo, pridėjame prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo;
- (5) trys institucijos susitaria, kad sudarant teisėkūros darbotvarkę turėtų būti visapusiškai atsižvelgta į bet kokio siūlomo Sąjungos veiksmo galimas „Europos pridėtinės vertės“ analizės rezultatus, taip pat į „išlaidų dėl Europos masto veiksmų nebuvimo“, nesiėmus veiksmų Sąjungos lygmeniu, įvertinimo rezultatus;
- (6) trys institucijos mano, kad viešosios konsultacijos ir konsultacijos su suinteresuotaisiais subjektais, galiojančių teisės aktų *ex post* vertinimas ir naujų iniciatyvų poveikio vertinimai padės siekti geresnės teisėkūros tikslo;
- (7) siekiant palengvinti derybas, vykdomas pagal įprastą teisėkūros procedūrą, ir pagerinti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 ir 291 straipsnių taikymą, šiuo Susitarimu nustatomi principai, kurių laikydamosi Komisija, prieš priimdama deleguotuosius aktus, surinks visas būtinas ekspertines žinias;

- (8) trys institucijos tvirtina, kad Sąjungos teisės aktų paprastinimo ir reglamentavimo naštos mažinimo tikslų turėtų būti siekiama nedarant poveikio Sutartyse nurodytų Sąjungos politikos tikslų siekimui ar vidaus rinkos vientisumo užtikrinimui;
- (9) šiuo Susitarimu papildomi toliau išvardyti susitarimai ir deklaracijos dėl geresnės teisėkūros, kurių trys institucijos įsipareigoja ir toliau visapusiškai laikytis:
- 1994 m. gruodžio 20 d. Tarpinstitucinis susitarimas „Pagreitintas teisės aktų tekstų oficialaus kodifikavimo darbo metodas“⁽¹⁾;
 - 1998 m. gruodžio 22 d. Tarpinstitucinis susitarimas dėl bendrųjų Bendrijos teisės aktų rengimo kokybės gairių⁽²⁾;
 - 2001 m. lapkričio 28 d. Tarpinstitucinis susitarimas dėl sistemingesnio teisės aktų pakeitimo metodo naudojimo⁽³⁾;
 - 2007 m. birželio 13 d. Bendra deklaracija dėl praktinių bendro sprendimo procedūros taisyklių⁽⁴⁾;
 - 2011 m. spalio 27 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos bendras politinis pareiškimas dėl aiškinamųjų dokumentų⁽⁵⁾.

SUSITARĖ:

I. BENDRI ĮSIPAREIGOJIMAI IR TIKSLAI

1. Trys institucijos susitaria siekti geresnės teisėkūros, imdamosi šiame Susitarime įtvirtintų iniciatyvų ir procedūrų.
2. Naudodamosi savo įgaliojimais ir laikydamosi Sutartyse nustatytų procedūrų, bei primindamos, koks svarbus joms yra Bendrijos metodas, trys institucijos susitaria laikytis bendrųjų Sąjungos teisės principų, kaip antai demokratinio teisėtumo, subsidarumo ir proporcingumo bei teisinio tikrumo. Be to, jos susitaria skatinti paprastumą, aiškumą ir nuoseklumą rengiant Sąjungos teisės aktus bei skatinti didžiausią teisėkūros proceso skaidrumą.
3. Trys institucijos susitaria, kad Sąjungos teisės aktai turėtų būti suprantami ir aiškūs, sudaryti piliečiams, administracijoms ir įmonėms sąlygas lengvai suprasti savo teises ir pareigas, nustatyti tinkamus ataskaitų teikimo, stebėjimo ir vertinimo reikalavimus, vengti pernelyg didelio reguliavimo ir administracinės naštos ir būti praktiškai įgyvendinami.

II. PROGRAMŲ SUDARYMAS

4. Trys institucijos susitaria stiprinti Sąjungos metinių ir daugiamečių programų sudarymą, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 17 straipsnio 1 dalies, pagal kurią Komisijai pavedama inicijuoti metinių ir daugiamečių programų sudarymą.

Daugiamečių programų sudarymas

5. Paskyrus naująją Komisiją, trys institucijos, siekdamos sudaryti palankias sąlygas ilgalaikiam planavimui, keisis nuomonėmis dėl trijų institucijų pagrindinių politikos tikslų ir prioritetų naujosios kadencijos laikotarpiu, ir, kai įmanoma, dėl preliminarus tvarkaraščio.

Komisijos iniciatyva ir prireikus trys institucijos parengs bendras išvadas, kurias turės pasirašyti trijų institucijų pirmininkai.

Trys institucijos Komisijos iniciatyva atliks tų bendrų išvadų vidurio laikotarpio peržiūrą ir prireikus jas koreguos.

⁽¹⁾ OL C 102, 1996 4 4, p. 2.

⁽²⁾ OL C 73, 1999 3 17, p. 1.

⁽³⁾ OL C 77, 2002 3 28, p. 1.

⁽⁴⁾ OL C 145, 2007 6 30, p. 5.

⁽⁵⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 15.

Metinių programų sudarymas. Komisijos darbo programa ir tarpinstitucinis programų sudarymas

6. Komisija, prieš priimdama savo metinę darbo programą (toliau – Komisijos darbo programa) ir ją priėmusi, palaikys dialogą atitinkamai su Europos Parlamentu ir Taryba. Tą dialogą sudarys:

- a) išankstinis dvišalis keitimasis nuomonėmis dėl kitų metų iniciatyvų, kuris vyks prieš pateikiant Komisijos pirmininko ir jo pirmojo pavaduotojo rašytinį pasiūlymą, kuriame pakankamai išsamiai išdėstomi kitų metų didelės politinės svarbos klausimai ir pateikiami nurodymai dėl planuojamų Komisijos pasiūlymų atsiėmimų (toliau – ketinimų laiškas);
- b) po diskusijų dėl Sąjungos padėties ir prieš priimant Komisijos darbo programą, Europos Parlamento ir Tarybos keitimasis nuomonėmis su Komisija ketinimų laiško pagrindu;
- c) trijų institucijų keitimasis nuomonėmis dėl priimtos Komisijos darbo programos laikantis 7 dalies.

Komisija deramai atsižvelgs į kiekvienoje dialogo stadijoje Europos Parlamento ir Tarybos pareikštas nuomones, be kita ko, dėl jų prašymų imtis iniciatyvų.

7. Priėmus Komisijos darbo programą ir jos pagrindą, trys institucijos pasikeis nuomonėmis dėl kitų metų iniciatyvų ir susitars dėl bendros deklaracijos dėl tarpinstitucinio metinių programų sudarymo (toliau – Bendra deklaracija), kurią turi pasirašyti trijų institucijų pirmininkai. Bendroje deklaracijoje bus nustatyti kitų metų bendrieji tikslai ir prioritetai bei didelės politinės svarbos klausimai, kuriems, nedarant poveikio abiem teisės aktų leidėjams Sutartimis suteiktiems įgaliojimams, turėtų būti teikiama pirmenybė vykdant teisėkūros procesą.

Trys institucijos reguliariai visus metus stebės Bendros deklaracijos įgyvendinimą. Tuo tikslu trys institucijos dalyvaus atitinkamų metų pavasarį Europos Parlamente ir (arba) Taryboje vyksiančiose diskusijose dėl Bendros deklaracijos įgyvendinimo.

8. Komisijos darbo programa apims kitų metų svarbiausius pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų ir pasiūlymus dėl ne teisėkūros procedūra priimamų aktų, įskaitant dėl panaikinimo, išdėstymo nauja redakcija, supaprastinimo ir atsiėmimo. Kiekvienu klausimu Komisijos darbo programoje, kiek tai įmanoma, bus nurodyta ši informacija: numatomas teisinis pagrindas, teisės akto rūšis, preliminarus priėmimo Komisijoje tvarkaraštis ir bet kokia kita svarbi informacija apie procedūras, įskaitant informaciją apie darbą, susijusį su poveikio vertinimu ir analize.

9. Vadovaujantis lojalios bendradarbiavimo ir institucinės pusiausvyros principais, kai Komisija ketina atsiimti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, neatsižvelgiant į tai, ar jį atsiėmus bus pateiktas patikslintas pasiūlymas, ji pateiks tokio atsiėmimo priežastis ir, jei taikoma, nurodys numatomus tolesnius veiksmus, kartu pateikdama tikslų tvarkaraštį, ir tuo pagrindu ves tinkamas tarpinstitucines konsultacijas. Komisija deramai atsižvelgs ir reaguos į abiejų teisės aktų leidėjų pozicijas.

10. Komisija skubiai ir išsamiai apsvarstys Europos Parlamento ar Tarybos prašymus dėl pasiūlymų dėl Sąjungos aktų, pateiktus atitinkamai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 225 ar 241 straipsnį.

Komisija į tokius prašymus atsakys per tris mėnesius, nurodydama tolesnius veiksmus, kurių ji ketina imtis, priimdama konkretų komunikatą. Jeigu atsakydama į tokį prašymą Komisija nuspręs nepateikti pasiūlymo, ji informuos atitinkamą instituciją nurodydama išsamias priežastis ir atitinkamais atvejais, pateiks galimų alternatyvų analizę bei atsakys į abiejų teisės aktų leidėjų iškeltus klausimus, susijusius su analize dėl Europos pridėtinės vertės ir analize dėl išlaidų dėl Europos masto veiksmų nebuvimo.

Pateikus prašymą, Komisija savo atsakymą pateiks Europos Parlamente arba Taryboje.

11. Komisija visus metus reguliariai atnaujins planus ir nurodys vėlavimo pateikiant į jos darbo programą įtrauktus pasiūlymus priežastis. Komisija reguliariai teiks Europos Parlamentui ir Tarybai atitinkamų metų savo darbo programos įgyvendinimo ataskaitas.

III. GERESNĖS TEISĖKŪROS PRIEMONĖS

Poveikio vertinimas

12. Trys institucijos sutaria, kad poveikio vertinimai padeda gerinti Sąjungos teisės aktų kokybę.

Poveikio vertinimai yra priemonė, skirta padėti trimis institucijoms priimti informacija pagrįstus sprendimus, o ne demokratiniam sprendimų priėmimo procese priimamų politinių sprendimų pakaitalas. Dėl poveikio vertinimų neturi būti nepagrįstai vilkinamas teisėkūros procesas arba daromas poveikis abiejų teisės aktų leidėjų gebėjimams siūlyti pakeitimus.

Poveikio vertinimuose turėtų būti nagrinėjama, ar problema egzistuoja, koks yra jos mastas ir pasekmės bei nagrinėjamas klausimas, ar reikia imtis veiksmų Sąjungos mastu, ar ne. Juose turėtų būti pateikiami alternatyvūs sprendimai ir, kai įmanoma, galimos trumpalaikės ir ilgalaikės sąnaudos ir nauda, pagrįsti ekonominio ir socialinio poveikio ir poveikio aplinkai vertinimu, atliktu integruotu ir subalansuotu būdu bei naudojant kokybinę ir kiekybinę analizę. Turėtų būti visapusiškai laikomasi subsidiarumo ir proporcingumo principų ir gerbiamos pagrindinės teisės. Poveikio vertinimuose taip pat turėtų būti nagrinėjamos, kai įmanoma, išlaidos dėl Europos masto veiksmų nebuvimo ir skirtingų pasirinkimų poveikis konkurencingumui bei atsirandanti administracinė našta daugiausia dėmesio skiriant MVĮ (principas „visų pirma galvokime apie mažuosius“), skaitmeniniams aspektams ir teritoriniam poveikiui. Poveikio vertinimai turėtų būti grindžiami tikslia, objektyvia bei išsamia informacija ir turėtų būti proporcingi savo aprėpties ir tikslo atžvilgiu.

13. Komisija atliks teisėkūros ir ne teisėkūros iniciatyvų, deleguotųjų aktų ir įgyvendinimo priemonių, kuriais, kaip tikėtina, bus daromas didelis ekonominis ir socialinis poveikis ar poveikis aplinkai, poveikio vertinimus. Prie iniciatyvų, įtrauktų į Komisijos darbo programą ar į Bendrą deklaraciją, paprastai bus pridėdamos poveikio vertinimas.

Atlikdama poveikio vertinimą, Komisija kuo plačiau konsultuosis. Komisijos Reglamentavimo patikros valdyba objektyviai tikrins jos poveikio vertinimų kokybę. Galutiniai poveikio vertinimų rezultatai bus perduodami Europos Parlamentui, Tarybai ir nacionaliniams parlamentams ir bus skelbiami viešai kartu su Reglamentavimo patikros valdybos nuomone (-ėmis), Komisijai priimant iniciatyvą.

14. Europos Parlamentas ir Taryba, svarstydami Komisijos pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, visokeriopaipai atsižvelgs į Komisijos poveikio vertinimus. Tuo tikslu poveikio vertinimai pateikiami taip, kad Europos Parlamentui ir Tarybai būtų lengviau svarstyti Komisijos pasirinktas galimybes.

15. Europos Parlamentas ir Taryba atliks poveikio vertinimus, susijusius su jų padarytais esminiais Komisijos pasiūlymo pakeitimais, kai, jų nuomone, tai yra tikslinga ir būtina teisėkūros procesui. Europos Parlamentas ir Taryba savo tolesniame darbe paprastai remsis Komisijos poveikio vertinimu kaip atskaitos tašku. Termino „esminis“ pakeitimas apibrėžti turėtų nustatyti atitinkama institucija.

16. Komisija gali savo iniciatyva arba Europos Parlamento ar Tarybos prašymu papildyti savo poveikio vertinimą arba atlikti kitą, jos nuomone, būtiną analitinį darbą. Tai darydama Komisija atsižvelgs į visą turimą informaciją, teisėkūros proceso stadiją ir poreikį išvengti nepagrįsto delsimo tame procese. Abu teisės aktų leidėjai visokeriopaipai atsižvelgs į tame kontekste Komisijos pateiktus papildomus elementus.

17. Kiekvienos iš trijų institucijų atsakomybė – nustatyti, kaip organizuoti savo poveikio vertinimo darbą, įskaitant vidinių organizacinių išteklių naudojimą ir kokybės kontrolės vykdymą. Jos nuolat bendradarbiaus keisdamosi informacija apie su poveikio vertinimais susijusias geriausių praktiką ir metodikas; tai suteiks galimybę kiekvienai institucijai toliau tobulinti savo metodiką bei procedūras ir didinti bendro darbo poveikio vertinimo srityje nuoseklumą.

18. Komisijos pradinis poveikio vertinimas ir teisėkūros proceso metu institucijų atlikto papildomo darbo poveikio vertinimo srityje rezultatai bus paskelbti viešai ne vėliau kaip pasibaigus teisėkūros procesui ir jais visais kartu gali būti remiamasi atliekant vertinimą.

Viešosios konsultacijos ir konsultacijos su suinteresuotaisiais subjektais bei grįžtamoji informacija

19. Viešosios konsultacijos ir konsultacijos su suinteresuotaisiais subjektais yra neatsiejama informacija pagrįsto sprendimų priėmimo ir teisėkūros kokybės gerinimo dalis. Nedarant poveikio specialiai tvarkai, kuri taikoma pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 155 straipsnio 2 dalį Komisijos pateiktiems pasiūlymams, Komisija, prieš priimdama pasiūlymą, ves atviras ir skaidrias viešąsias konsultacijas, užtikrindama, kad tų viešųjų konsultacijų sąlygos ir terminai suteiktų kuo platesnio dalyvavimo galimybes. Komisija visų pirma skatins MVĮ ir kitus galutinius vartotojus tiesiogiai dalyvauti konsultacijose. Tos konsultacijos apims ir viešąsias internetines konsultacijas. Viešųjų konsultacijų ir konsultacijų su suinteresuotaisiais subjektais rezultatai nedelsiant perduodami abiem teisės aktų leidėjams ir viešai paskelbiami.

Galiojančių teisės aktų ex post vertinimas

20. Trys institucijos patvirtina, kad svarbu, jog jų atliekamas darbas vertinant Sąjungos teisės aktų veiksmingumą, įskaitant susijusias viešąsias konsultacijas ir konsultacijas su suinteresuotaisiais subjektais, būtų organizuojamas kuo darniau ir nuosekliau.

21. Komisija informuos Europos Parlamentą ir Tarybą apie daugiametį galiojančių teisės aktų vertinimų planavimą ir kiek įmanoma tame planavime atsižvelgs į jų prašymus atlikti išsamų konkrečių politikos sričių ar teisės aktų vertinimą.

Planuodama vertinimą Komisija atsižvelgs į Sąjungos teisės aktuose nustatytus ataskaitų teikimo ir peržiūrų atlikimo terminus.

22. Teisėkūros ciklo kontekste atliekami galiojančių teisės aktų ir vykdomos politikos vertinimai, grindžiami veiksmingumu, efektyvumu, aktualumu, nuoseklumu ir pridėtine verte, turėtų būti tolesnių veiksmų pasirinkimo poveikio vertinimų pagrindas. Siekdamas palaikyti šiuos procesus, trys institucijos susitaria teisės aktuose prireikus nustatyti ataskaitų teikimo, stebėjimo ir vertinimo reikalavimus, kartu vengdamos pernelyg didelio reguliavimo ir administracinės naštos, tenkančios visų pirma valstybėms narėms, sukūrimo. Kai tinkama, tokie reikalavimai gali apimti išmatuojamus rodiklius, naudojamus kaip vietinio teisės aktų poveikio įrodymų rinkimo pagrindas.

23. Trys institucijos susitaria sistematiškai svarstyti, ar teisės aktuose reikia numatyti peržiūros nuostatas, ir atsižvelgti į laiką, kurio reikia įgyvendinimui ir rezultatų bei poveikio įrodymų rinkimui.

Trys institucijos apsvarstys, ar nustatyti ribotą tam tikrų teisės aktų taikymo laikotarpį (laikino galiojimo sąlyga).

24. Trys institucijos informuoja viena kitą likus pakankamai laiko iki jų gairių dėl jų geresnės teisėkūros priemonių (viešosios konsultacijos ir konsultacijos su suinteresuotaisiais subjektais, poveikio vertinimai ir *ex post* vertinimai) priėmimo arba peržiūros.

IV. TEISĖKŪROS PRIEMONĖS

25. Prie kiekvieno pasiūlymo pridedamame aiškinamajame memorandume Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pasiūlymo paaiškinimą ir pagrindimą, kodėl ji pasirinko tam tikrą teisinį pagrindą ir teisės akto rūšį. Komisija turėtų deramai atsižvelgti į skirtingą reglamentų ir direktyvų pobūdį bei poveikį.

Aiškinamajame memorandume Komisija taip pat paaiškina, kuo remiantis siūlomos priemonės laikomos pagrįstomis atsižvelgiant į subsidiarumo ir proporcingumo principus ir kaip jos yra suderinamos su pagrindinėmis teisėmis. Be to, Komisija apžvelgia viešųjų konsultacijų ir konsultacijų su suinteresuotaisiais subjektais, poveikio vertinimo ir galiojančių teisės aktų *ex-post* vertinimo, kuriuos ji atliko, mastą ir rezultatus.

Jeigu dėl numatomo teisinio pagrindo keitimo įprasta teisėkūros procedūra turės būti pakeista specialia teisėkūros procedūra arba ne teisėkūros procedūra, trys institucijos pasikeis nuomonėmis apie šį pakeitimą.

Trys institucijos sutinka, kad teisinio pagrindo pasirinkimas yra teisinis sprendimas, kuris turi būti priimtas remiantis objektyviomis priežastimis, kurioms gali būti taikoma teisminė peržiūra.

Komisija toliau visapusiškai atlieka savo institucinį vaidmenį siekdama užtikrinti, kad būtų laikomasi Sutarčių ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikos.

V. DELEGUOTIEJI IR ĮGYVENDINIMO AKTAI

26. Trys institucijos pabrėžia, kad deleguotieji ir įgyvendinimo aktai Sąjungos teisėje atlieka svarbų vaidmenį. Šie aktai, naudojami veiksmingai, skaidriai ir pagrįstais atvejais, yra neatskiriama geresnės teisėkūros priemonė, prisidedanti prie teisės aktų paprastinimo, atnaujinimo ir jų veiksmingo bei spartaus įgyvendinimo. Kompetenciją nuspręsti, ar ir kokia apimtimi naudoti deleguotuosius arba įgyvendinimo aktus, turi teisės aktų leidėjas, neviršijant Sutartyse nustatytų ribų.

27. Trys institucijos pripažįsta, kad visus galiojančius teisės aktus reikia suderinti su Lisabonos sutartimi nustatyta teisine sistema, ir visų pirma tai, kad reikia didelį prioritetą teikti skubiam visų pagrindinių teisės aktų, kuriuose vis dar daroma nuoroda į reguliavimo procedūrą su tikrinimu, suderinimui. Komisija pateiks pasiūlymą dėl to suderinimo ne vėliau kaip 2016 m. pabaigoje.

28. Trys institucijos susitarė dėl priede pateikiamo Bendrojo susitarimo dėl deleguotųjų aktų ir dėl susijusių standartinė nuostatų (toliau – Bendrasis susitarimas). Laikydamosi Bendrojo susitarimo ir siekdama didesnio skaidrumo ir veiksmingesnių konsultacijų, Komisija išsipareigoja, prieš priimdama deleguotuosius aktus, surinkti visas būtinas eksperines žinias, įskaitant rengdama konsultacijas su valstybių narių ekspertais ir viešąsias konsultacijas.

Be to, kai įgyvendinimo aktų projektų rengimo pradžioje reikės daugiau ekspertinių žinių, Komisija kreipsis į ekspertų grupes, konsultuosius su tiksliniais suinteresuotaisiais subjektais ir prireikus rengs viešąsias konsultacijas.

Siekiant užtikrinti vienodas galimybes susipažinti su visa informacija, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip valstybių narių ekspertai. Europos Parlamento ir Tarybos ekspertai turi galimybę sistemingai dalyvauti Komisijos ekspertų grupių posėdžiuose, į kuriuos kviečiami valstybių narių ekspertai ir kurie yra susiję su deleguotaisiais aktais susijusiu parengiamuoju darbu.

Komisija gali būti kviečiama į Europos Parlamente arba Taryboje vykstančius posėdžius siekiant užtikrinti tolesnį keitimąsi nuomonėmis dėl su deleguotaisiais aktais susijusio parengiamojo darbo.

Trys institucijos be nepagrįsto delsimo po šio Susitarimo įsigaliojimo pradės derybas, siekdamas papildyti Bendrąjį susitarimą numatant neprivalomus Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 ir 291 straipsnių taikymo kriterijus.

29. Trys institucijos išsipareigoja glaudžiai bendradarbiaudamos ne vėliau kaip 2017 m. pabaigoje sukurti bendrą deleguotųjų aktų funkcinį registrą, kuriame tinkamai struktūrizuotu ir naudotojui patogiu būdu teikiama informacija, siekiant padidinti skaidrumą, palengvinti planavimą ir užtikrinti visų įvairių deleguotojo akto gyvavimo ciklo stadijų atsekamumą.

30. Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais klausimu trys institucijos susitaria nenustatyti Sąjungos teisės aktuose papildomų procedūrinių reikalavimų, dėl kurių keistųsi kontrolės mechanizmai, nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾. Komitetų, vykdančių savo užduotis laikantis tuo reglamentu nustatytos procedūros, neturėtų būti prašoma vykdyti kitų funkcijų, kai jie vykdo tas užduotis.

31. Su sąlyga, kad Komisija pateiks objektyvų pagrindimą, grindžiamą esmine dviejų ar daugiau viename teisėkūros procedūra priimame akte numatytų įgaliojimų suteikimų sąsaja, ir jeigu teisėkūros procedūra priimame akte nenumatyta kitaip, įgaliojimų suteikimai gali būti susieti. Konsultacijos rengiant deleguotuosius aktus taip pat gali padėti nustatyti, kurie įgaliojimų suteikimai gali būti laikomi iš esmės susijusiais. Tokiais atvejais bet kokiame Europos Parlamento arba Tarybos prieštaravime bus aiškiai nurodoma, su kuriuo įgaliojimų suteikimu jis yra konkrečiai susijęs.

VI. TEISĖKŪROS PROCESO SKAIDRUMAS IR KOORDINAVIMAS

32. Trys institucijos pripažįsta, kad įprasta teisėkūros procedūra buvo plėtojama palaikant reguliarius kontaktus visais procedūros etapais. Jos tebėra išsipareigojusios toliau tobulinti darbą, atliekamą pagal įprastą teisėkūros procedūrą, vadovaujantis lojalaus bendradarbiavimo, skaidrumo, atskaitomybės ir veiksmingumo principais.

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

Trys institucijos visų pirma susitaria, kad Europos Parlamentas ir Taryba, abu teisės aktų leidėjai, savo įgaliojimais turi naudotis vienodomis sąlygomis. Komisija atlieka tarpininkės vaidmenį laikydamasi vienodo požiūrio į abi teisėkūros institucijos šakas, visapusiškai atsižvelgdama į trims institucijoms Sutartimis priskirtus vaidmenis.

33. Per visą teisėkūros procesą trys institucijos viena kitą reguliariai informuoja apie savo darbą, apie tarpusavyje vykstančias derybas ir apie bet kokią grįžtamąją informaciją, kurią jos gali gauti iš suinteresuotųjų subjektų, taikydamos atitinkamas procedūras, įskaitant per tarp jų vykstantį dialogą.

34. Europos Parlamentas ir Taryba, abu teisės aktų leidėjai, susitaria, kad svarbu palaikyti glaudžius ryšius dar prieš pradėdant tarpinstitucines derybas siekiant geresnio tarpusavio supratimo dėl vienas kito atitinkamų pozicijų. Tuo tikslu vykstant teisėkūros procesui jie sudarys palankesnes sąlygas tarpusavyje keistis nuomonėmis ir informacija, be kita ko, reguliariai kviesdamos kitų institucijų atstovus dalyvauti neformaliuose pasikeitimuose nuomonėmis.

35. Siekdami veiksmingumo Europos Parlamentas ir Taryba užtikrins, kad būtų labiau derinamas pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų nagrinėjimo laikas. Visų pirma Europos Parlamentas ir Taryba palygins preliminarinius tvarkaraščius, susijusius su įvairiomis stadijomis, kurios užbaigiamos galutiniu kiekvieno pasiūlymo dėl teisėkūros procedūra priimamo akto priėmimu.

36. Kai tinkama, trys institucijos gali susitarti koordinuoti pastangas siekdamas paspartinti teisėkūros procesą, kartu užtikrinant, kad būtų laikomasi abiejų teisės aktų leidėjų prerogatyvų ir kad būtų išlaikyta teisės aktų kokybė.

37. Trys institucijos susitaria, kad teikiant informaciją nacionaliniams parlamentams turi būti sudarytos sąlygos pastariesiems visapusiškai naudotis savo prerogatyvomis pagal Sutartis.

38. Trys institucijos užtikrins teisėkūros procedūrų skaidrumą, remdamosi atitinkamais teisės aktais ir teismų praktika, be kita ko, tinkamai vedamos trišalės derybas.

Trys institucijos pagerins visuomenės informavimą per visą teisėkūros ciklą ir visų pirma bendrai paskelbs apie sėkmingą teisėkūros proceso rezultatą vykdant įprastą teisėkūros procedūrą, kai tik jos pasieks susitarimą, būtent, rengdamos bendras spaudos konferencijas arba kitais būdais, kurie laikomi tinkamais.

39. Siekiant palengvinti įvairių teisėkūros proceso etapų atsekamumą, trys institucijos įsipareigoja ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d. nustatyti būdus, kaip tuo tikslu toliau plėtoti platformas ir priemones, kad būtų sukurta speciali bendra duomenų bazė, kurioje būtų pateikiama informacija apie teisėkūros aktų esamą padėtį.

40. Trys institucijos pripažįsta, kad svarbu užtikrinti, jog kiekviena institucija galėtų naudotis savo teisėmis ir vykdyti įsipareigojimus, įtvirtintus Sutartyse, kaip juos yra išaiškinęs Europos Sąjungos Teisingumo Teismas derybų dėl tarptautinių susitarimų ir jų sudarymo srityje.

Trys institucijos įsipareigoja per šešis mėnesius po šio Susitarimo įsigaliojimo dienos susitikti siekiant vykdyti derybas dėl geresnės praktinės bendradarbiavimo ir dalijimosi informacija tvarkos taikant Sutartis, kaip yra išaiškinęs Europos Sąjungos Teisingumo Teismas.

VII. SĄJUNGOS TEISĖS AKTŲ ĮGYVENDINIMAS IR TAIKYMAS

41. Trys institucijos susitaria, kad svarbu joms sistemingiau bendradarbiauti tarpusavyje siekiant įvertinti Sąjungos teisės taikymą ir veiksmingumą tam, kad ji būtų tobulinama būsimais teisės aktais.

42. Trys institucijos pabrėžia, kad Sąjungos teisės aktus valstybėse narėse reikia taikyti sparčiai ir teisingai. Direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminas bus kuo trumpesnis ir paprastai neviršys dvejų metų.

43. Trys institucijos ragina valstybes nares, priimant Sąjungos teisės aktų perkėlimo į nacionalinę teisę ar įgyvendinimo priemones arba priemones, skirtas užtikrinti Sąjungos biudžeto įgyvendinimą, apie tas priemones aiškiai informuoti visuomenę. Kai perkeldamos direktyvas į nacionalinę teisę valstybės narės nusprendžia įtraukti elementų, kurie visiškai nesujie su tais Sąjungos teisės aktais, tokie papildomi elementai turėtų būti aiškiai identifikuojami arba perkėlimo į nacionalinę teisę aktu ar aktais, arba susijusiais dokumentais.

44. Trys institucijos ragina valstybes nares bendradarbiauti su Komisija renkant Sąjungos teisės įgyvendinimui stebėti ir vertinti reikalingą informaciją ir duomenis. Trys institucijos primena ir pabrėžia 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendro valstybių narių ir Komisijos politinio pareiškimo dėl aiškinamųjų dokumentų⁽¹⁾ ir 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendro Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos politinio pareiškimo dėl aiškinamųjų dokumentų, susijusių su aiškinamaisiais dokumentais, kurie pridedami prie perkėlimo priemonių, svarbą.

45. Komisija ir toliau kasmet teiks Europos Parlamentui ir Tarybai Sąjungos teisės aktų taikymo ataskaitą. Komisijos ataskaitoje, prirėkus, pateikiama nuoroda į 43 dalyje minėtą informaciją. Komisija gali suteikti papildomos informacijos apie konkretaus teisės akto įgyvendinimo padėtį.

VIII. SUPAPRASTINIMAS

46. Trys institucijos patvirtina savo įsipareigojimą iš dalies keičiant galiojančius teisės aktus dažniau naudoti išdėstymo nauja redakcija teisėkūros metodą visapusiškai laikantis 2001 m. lapkričio 28 d. Tarpinstitucinio susitarimo dėl sistemingesnio teisės aktų pakeitimo metodo naudojimo. Kai išdėstymas nauja redakcija yra netikslus, Komisija kuo greičiau po kitą aktą iš dalies keičiančio akto priėmimo pateiks pasiūlymą pagal 1994 m. gruodžio 20 d. Tarpinstitucinį susitarimą dėl pagreitinto teisės aktų tekstų oficialaus kodifikavimo darbo metodo. Jeigu Komisija tokio pasiūlymo nepateikia, ji turi nurodyti priežastis, kodėl to nepadarė.

47. Trys institucijos įsipareigoja skatinti veiksmingiausias reguliavimo priemones, kaip antai suderinimą ir tarpusavio pripažinimą, kad būtų išvengta pernelyg didelio reguliavimo bei administracinės naštos ir būtų įgyvendinti Sutarčių tikslai.

48. Trys institucijos susitaria bendradarbiauti siekdamas atnaujinti ir supaprastinti teisės aktus bei išvengti pernelyg didelio reguliavimo ir administracinės naštos, tenkančios piliečiams, administracijoms ir įmonėms, įskaitant MVĮ, tuo pačiu metu užtikrinant, kad būtų pasiekti teisės aktų tikslai. Šiomis aplinkybėmis trys institucijos susitaria keisti nuomonėmis šiuo klausimu prieš baigiant sudaryti Komisijos darbo programą.

Kaip indėlių į savo Reglamentavimo kokybės ir rezultatų programą (toliau – REFIT), Komisija įsipareigoja kasmet pateikti Sąjungos pastangų, siekiant supaprastinti teisės aktus, išvengti pernelyg didelio reguliavimo ir sumažinti administracinę naštą rezultatų apžvalgą, įskaitant metinį naštos tyrimą.

Remdamasi institucijų atliktu darbu, susijusiu su poveikio vertinimu ir analize, ir valstybių narių bei suinteresuotųjų subjektų indėliu bei atsižvelgdama į Sąjungos reglamentavimo sąnaudas ir naudą, Komisija, kai tik įmanoma, kiekybiniu požiūriu įvertins atskirais pasiūlymais arba teisės aktais užtikrinamą reguliavimo naštos sumažinimą ar taupymo galimybes.

Komisija taip pat įvertins galimybę REFIT nustatyti naštos mažinimo konkrečiuose sektoriuose tikslus.

IX. ŠIO SUSITARIMO ĮGYVENDINIMAS IR STEBĖJIMAS

49. Trys institucijos imsis būtinų priemonių, kad užtikrintų, jog jos turi priemonių ir išteklių, reikalingų tinkamam šio Susitarimo įgyvendinimui.

50. Trys institucijos bendrai ir reguliariai stebės, kaip įgyvendinamas šis Susitarimas, politiniu lygmeniu – per kasmetines diskusijas ir techniniu lygmeniu – Tarpinstitucinio koordinavimo grupėje.

X. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

51. Šiuo Tarpinstituciniu susitarimu pakeičiamas 2003 m. gruodžio 16 d. Tarpinstitucinis susitarimas dėl geresnės teisėkūros⁽²⁾ ir 2005 m. lapkričio mėn. Tarpinstitucinis bendras požiūris į poveikio vertinimą⁽³⁾.

Šio Susitarimo priedu pakeičiamas 2011 m. Bendras susitarimas dėl deleguotųjų aktų.

52. Šis Susitarimas įsigalioja jo pasirašymo dieną.

⁽¹⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

⁽²⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/key_docs/docs/ii_common_approach_to_ia_en.pdf

Съставено в Страсбург, 13 април 2016 г.
 Hecho en Estrasburgo, el 13 de abril de 2016.
 Ve Štrasburku dne 13. dubna 2016.
 Udfærdiget i Strasbourg, den 13. april 2016.
 Geschehen zu Straßburg am 13. April 2016.
 Strasbourg, 13. april 2016
 Έγινε στο Στρασβούργο, 13 Απριλίου 2016.
 Done at Strasbourg, 13 April 2016.
 Fait à Strasbourg, le 13 avril 2016.
 Arna dhéanamh in Strasbourg, an 13 Aibreán 2016.
 Sastavljeno u Strasbourgu 13. travnja 2016.
 Fatto a Strasburgo, addì 13 aprile 2016.

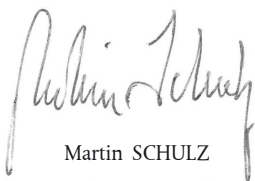
Strasbūrā, 2016. gada 13. aprīlī.
 Priimta Strasbūre 2016 m. balandžio 13 d.
 Kelt Strasbourgban, 2016. április 13-én.
 Magħmul fi Strasburgu, 13 ta' April 2016.
 Gedaan te Straatsburg, 13 april 2016.
 Sporządzono w Strasburgu dnia 13 kwietnia 2016 r.
 Feito em Estrasburgo, em 13 de abril de 2016.
 Īntocmit la Strasbourg 13 aprilie 2016.
 V Štrasburgu 13. aprīla 2016.
 V Strasbourg, 13. aprila 2016.
 Tehty Strasbourgissa 13. huhtikuuta 2016.
 Som skedde i Strasbourg den 13 april 2016.

За Европейския парламент
 Por el Parlamento Europeo
 Za Evropský parlament
 For Europa-Parlamentet
 Im Namen des Europäischen Parlaments
 Euroopa Parlamendi nimel
 Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 For the European Parliament
 Pour le Parlement européen
 Thar ceann Pharlaimint na hEorpa
 Za Europski parlament
 Per il Parlamento europeo
 Eiroparlamenta vārdā
 Europos Parlamento vardu
 Az Európai Parlament részéről
 Ghall-Parlament Ewropew
 Voor het Europees Parlement
 W imieniu Parlamentu Europejskiego
 Pelo Parlamento Europeu
 Pentru Parlamentul European
 Za Európsky parlament
 Za Evropski parlament
 Euroopan parlamentin puolesta
 På Europaparlamentets vägnar

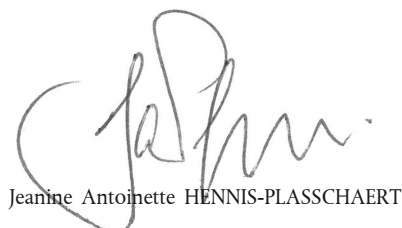
За Съвета
 Por el Consejo
 Za Radu
 På Rådets vegne
 Im Namen des Rates
 Nöukogu nimel
 Για το Συμβούλιο
 For the Council
 Pour le Conseil
 Thar ceann Comhairle
 Za Vijeće
 Per il Consiglio
 Padomes vārdā
 Tarybos vardu
 A Tanács részéről
 Ghall-Kunsill
 Voor de Raad
 W imieniu Rady
 Pelo Conselho
 Pentru Consiliu
 Za Radu
 Za Svet
 Neuvoston puolesta
 På rådets vägnar

За Комисията
 Por la Comisión
 Za Komisi
 På Kommissionens vegne
 Im Namen der Kommission
 Komisjoni nimel
 Για την Επιτροπή
 For the Commission
 Pour la Commission
 Thar ceann an Choimisiúin
 Za Komisiju
 Per la Commissione
 Komisijas vārdā
 Komisijos vardu
 A Bizottság részéről
 Ghall-Kummissjoni
 Voor de Commissie
 W imieniu Komisji
 Pela Comissão
 Pentru Comisie
 Za Komisiju
 Za Komisijo
 Komisjon puolesta
 På kommissionens vägnar

Председател/El Presidente/Předseda/Formand/Der Präsident/President-Eesistuja/
 Ο Πρόεδρος/The President/Le Président/An tUachtarán/Predsjednik/
 Il Presidente/Priekšsēdētājs/Pirmininkas/Az elnök/Il-President/de Voorzitter/
 Przewodniczący/O Presidente/Preşedintele/Předseda/Predsednik/Puheenjohtaja/Ordförande

Martin SCHULZ

Jeanine Antoinette HENNIS-PLASSCHAERT

Jean-Claude JUNCKER

PRIEDAS

Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos bendrasis susitarimas dėl deleguotųjų aktų**I. Taikymo sritis ir bendrieji principai**

1. Šis Bendrasis susitarimas grindžiamas 2011 m. Bendru susitarimu dėl deleguotųjų aktų ir jį pakeičia bei juo racionalizuojama vėlesnė Europos Parlamento ir Tarybos nustatyta praktika. Juo nustatomi praktinė tvarka, paaiškinimai ir prioritetai, dėl kurių susitarta, taikomi teisėkūros įgaliojimų delegavimui pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 290 straipsnį. Tuo straipsniu reikalaujama, kad įgaliojimų delegavimo tikslai, turinys, taikymo sritis ir trukmė būtų aiškiai apibrėžiami kiekviename teisėkūros procedūra priimame akte, kuris numato tokį delegavimą (toliau – pagrindinis aktas).
2. Naudodamosi savo įgaliojimais ir laikydamosi SESV nustatytų procedūrų Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija (toliau – trys institucijos) bendradarbiauja visos procedūros metu, siekdamos užtikrinti, jog būtų sklandžiai naudojamos deleguotaisiais įgaliojimais, o Europos Parlamentas ir Taryba vykdytų veiksmingą tų įgaliojimų kontrolę. Tuo tikslu administraciniu lygmeniu palaikomi atitinkami ryšiai.
3. Siūlydamos deleguoti įgaliojimus pagal SESV 290 straipsnį arba deleguodamos tokius įgaliojimus, atitinkamos institucijos, atsižvelgdamos į pagrindinio akto priėmimui naudojamą procedūrą, išpareigoja, kiek įmanoma, remtis šio Bendrojo susitarimo priedėlyje išdėstytomis standartinėmis nuostatomis.

II. Konsultacijos atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengiant jų tekstus

4. Atlikdama su deleguotųjų aktų projektais susijusį parengiamąjį darbą, Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais. Komisijos tarnybos laiku konsultuojasi su valstybių narių ekspertais dėl kiekvieno parengto deleguotojo akto projekto (*). Deleguotųjų aktų projektai siunčiami valstybių narių ekspertams. Tos konsultacijos vyksta jau veikiančiose ekspertų grupėse arba per *ad hoc* susitikimus su valstybių narių ekspertais, kuriems kvietimus Komisija siunčia per visų valstybių narių nuolatines atstovybes. Valstybės narės sprendžia, kurie ekspertai turi dalyvauti. Valstybių narių ekspertams pateikiami deleguotųjų aktų projektai, darbotvarkės projektas ir visi kiti susiję dokumentai pakankamai anksti, kad jie galėtų pasirengti.
5. Pasibaigus bet kuriam susitikimui su valstybių narių ekspertais arba imdamosi tolesnių su tokiais susitikimais susijusių veiksmų, Komisijos tarnybos nurodo, kokias išvadas jos padarė dėl diskusijų, įskaitant tai, kaip jos atsižvelgė į ekspertų nuomones, ir kokių veiksmų ketina imtis toliau. Tos išvados bus įrašomos į susitikimų protokolus.
6. Su deleguotaisiais aktais susijęs parengiamasis darbas ir jų tekstų rengimas gali apimti ir konsultacijas su suinteresuotaisiais subjektais.
7. Kai pakeičiamos esminės deleguotojo akto projekto nuostatos bet kuriuo būdu, Komisija valstybių narių ekspertams suteikia galimybę reaguoti, kai tinkama – rašytine forma, į iš dalies pakeistą deleguotojo akto projekto redakciją.
8. Konsultacijų rezultatų suvestinė įtraukiama į prie deleguotojo akto pridėdamą aiškinamąjį memorandumą.
9. Komisija reguliariai sudaro preliminarinius numatomų parengti deleguotųjų aktų sąrašus.

(*) Į techninių reguliavimo standartų (TRS) rengimo procedūros ypatumus, kaip nurodyta reglamentuose dėl EPI [2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12), 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48) ir 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 84)], bus atsižvelgta nedarant poveikio šiuo Susitarimu nustatyti konsultacijų tvarkai.

10. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija užtikrina, kad visi dokumentai, įskaitant aktų projektus, būtų laiku ir vienu metu perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertams.
11. Kai Europos Parlamentas ir Taryba laiko būtina, kiekvienas iš jų gali siųsti ekspertus į Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžius, į kuriuos kviečiami valstybių narių ekspertai. Tuo tikslu Europos Parlamentui ir Tarybai pateikiami ateinančių mėnesių planai ir kvietimai į visus ekspertų posėdžius.
12. Trys institucijos viena kitai nurodo savo atitinkamas funkcines elektroninio pašto dėžutes, kurios turi būti naudojamos visiems su deleguotaisiais aktais susijusiems dokumentams perduoti ir gauti. Kai bus sukurtas šio Susitarimo 29 dalyje nurodytas registras, jis bus naudojamas tuo tikslu.

III. Dokumentų perdavimo ir terminų apskaičiavimo tvarka

13. Pasitelkdama atitinkamą mechanizmą Komisija oficialiai perduoda deleguotuosius aktus Europos Parlamentui ir Tarybai. Įslaptinti dokumentai tvarkomi vadovaujantis vidaus administracinėmis procedūromis, kurias kiekviena institucija parengia siekdama suteikti visas būtinas garantijas.
14. Siekiant užtikrinti, kad Europos Parlamentas ir Taryba galėtų pasinaudoti SESV 290 straipsnyje numatytais teisėmis per kiekviename pagrindiniame akte nustatytus terminus, Komisija neperduoda deleguotųjų aktų šiais laikotarpiais:

— nuo gruodžio 22 d. iki sausio 6 d.;

— nuo liepos 15 d. iki rugpjūčio 20 d.

Šie laikotarpiai taikomi tik tuomet, kai laikotarpis pareikšti prieštaravimus grindžiamas 18 punktu.

Šie laikotarpiai netaikomi deleguotųjų aktų, priimtų taikant skubos procedūrą, numatytą šio Bendrojo susitarimo VI dalyje, atveju. Jeigu deleguotasis aktas priimamas taikant skubos procedūrą per vieną iš pirmoje pastraipoje nurodytų laikotarpių, pagrindiniame akte numatytas terminas pareikšti prieštaravimus pradedamas skaičiuoti tik pasibaigus atitinkamam laikotarpiui.

Ne vėliau kaip metų, einančių prieš Europos Parlamento rinkimus, spalio mėn. trys institucijos susitaria dėl pranešimų apie deleguotuosius aktus siuntimo per Europos Parlamento darbo pertrauką tvarkos.

15. Laikotarpis pareikšti prieštaravimus pradedamas skaičiuoti, kai Europos Parlamentas ir Taryba gauna deleguotąjį aktą visomis oficialiosiomis kalbomis.

IV. Delegavimo trukmė

16. Pagrindiniu aktu Komisijai gali būti suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus neribotą arba ribotą laikotarpį.
17. Kai nustatomas ribotas laikotarpis, pagrindiniame akte iš esmės turėtų būti numatyta, kad deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiais iki kiekvieno laikotarpio pabaigos. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Šiuo punktu nedaromas poveikis Europos Parlamento arba Tarybos teisei atšaukti deleguotuosius įgaliojimus.

V. laikotarpis, skirtas Europos Parlamentui ir Tarybai pareikšti prieštaravimus

18. Nedarant poveikio skubos procedūrai, kiekvienu konkrečiu atveju kiekviename pagrindiniame akte nustatomas laikotarpis pareikšti prieštaravimus iš esmės turėtų būti ne trumpesnis kaip du mėnesiai, kurį kiekviena institucija (Europos Parlamentas arba Taryba) savo iniciatyva gali pratęsti dviem mėnesiais.

19. Vis dėlto deleguotasis aktas gali būti skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir gali įsigalioti iki to laikotarpio pabaigos, jeigu ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš.

VI. Skubos procedūra

20. Skubos procedūra turėtų būti taikoma tik išimtiniais atvejais, kaip antai sprendžiant saugumo ir saugos, sveikatos apsaugos ir saugos ar išorės santykių, įskaitant humanitarines krizes, klausimus. Europos Parlamentas ir Taryba pagrindiniame akte turėtų pagrįsti skubos procedūros pasirinkimą. Pagrindiniame akte nurodomi atvejai, kuriais turi būti taikoma skubos procedūra.
21. Komisija įsipareigoja teikti Europos Parlamentui ir Tarybai visą informaciją apie galimybę priimti deleguotąjį aktą taikant skubos procedūrą. Kai tik Komisijos tarnybos numato tokią galimybę, jos tuo tikslu iš anksto neoficialiai perspėja Europos Parlamento ir Tarybos sekretoriatą per 12 punkte nurodytas funkcines elektroninio pašto dėžutes.
22. Deleguotasis aktas, priimtas taikant skubos procedūrą, įsigalioja nedelsiant ir yra taikomas, jei per pagrindiniame akte numatytą laikotarpį nepareiškiami prieštaravimų. Jei Europos Parlamentas ar Taryba pareiškia prieštaravimų, Komisija, gavusi Europos Parlamento arba Tarybos pranešimą apie sprendimą pareikšti prieštaravimų, nedelsdama panaikina aktą.
23. Pranešdama Europos Parlamentui ir Tarybai apie deleguotojo akto priėmimą taikant skubos procedūrą, Komisijos nurodo tos procedūros taikymo priežastis.

VII. Skelbimas Oficialiajame leidinyje

24. Deleguotieji aktai skelbiami *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* L serijoje tik pasibaigus laikotarpiui pareikšti prieštaravimus, išskyrus 19 punkte nustatytomis aplinkybėmis. Deleguotieji aktai, priimti taikant skubos procedūrą, skelbiami nedelsiant.
25. Nedarant poveikio SESV 297 straipsniui, Europos Parlamento arba Tarybos sprendimai atšaukti deleguotuosius įgaliojimus, pareikšti prieštaravimų dėl deleguotojo akto, priimto taikant skubos procedūrą, arba pareikšti prieštaravimų dėl to, kad deleguotieji įgaliojimai būtų savaime atnaujinti, taip pat skelbiami *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* L serijoje. Sprendimas atšaukti deleguotuosius įgaliojimus įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
26. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* taip pat skelbia sprendimus, kuriais panaikinami deleguotieji aktai, priimti taikant skubos procedūrą.

VIII. keitimasis informacija tarpusavyje, visų pirma kai atšaukiami deleguotieji įgaliojimai

27. Kai Europos Parlamentas ir Taryba naudojami savo teisėmis taikant pagrindiniame akte nustatytas sąlygas, jie apie tai informuos vienas kitą ir Komisiją.
 28. Kai Europos Parlamentas arba Taryba inicijuoja procedūrą, dėl kurios gali būti atšaukti deleguotieji įgaliojimai, jie informuos kitas dvi institucijas ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki sprendimo atšaukti deleguotuosius įgaliojimus priėmimo.
-

Priedėlis

Standartinės nuostatos

Konstatuojamoji dalis

Siekiant [tikslas] ..., pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl [, kuriais]... [turinys ir taikymo sritis]. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose.

Straipsnis (-iai), pagal kurį (-iuos) deleguojami įgaliojimai

Komisija pagal [A] straipsnį priima [Komisijai pagal [A] straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti] deleguotuosius aktus dėl [, kuriais] ... [turinys ir taikymo sritis].

Ši papildoma dalis turi būti įtraukiama tais atvejais, kai taikoma skubos procedūra:

Jeigu su [turinys ir taikymo sritis] ... susijusiais atvejais yra priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti, pagal šį straipsnį priimtiems deleguotiesiems aktams taikoma [B] straipsnyje numatyta procedūra.

[A] straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

[trukmė]

1 variantas:

2. ... straipsnyje (-iuose) nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo ... [pagrindinio teisėkūros procedūra priimamo akto įsigaliojimo data ar bet kuri kita abiejų teisės aktų leidėjų nustatyta data].

2 variantas:

2. ... straipsnyje (-iuose) nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami ... metų laikotarpiui nuo ... [pagrindinio teisėkūros procedūra priimamo akto įsigaliojimo data ar bet kuri kita abiejų teisės aktų leidėjų nustatyta data]. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki ... metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3 variantas:

2. ... straipsnyje (-iuose) nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami ... metų laikotarpiui nuo ... [pagrindinio teisėkūros procedūra priimamo akto įsigaliojimo data ar bet kuri kita abiejų teisės aktų leidėjų nustatyta data].

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti ... straipsnyje (-iuose) nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal ... straipsnį (-ius) priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per [du mėnesius] nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas [dviem mėnesiais].

Šis papildomas straipsnis turi būti įtraukiamas tais atvejais, kai taikoma skubos procedūra:

[B] straipsnis

Skubos procedūra

1. Pagal šį straipsnį priimti deleguotieji aktai įsigalioja nedelsiant ir taikomi, jei nepareiškiama 2 dalyje nurodytų prieštaravimų. Pranešime Europos Parlamentui ir Tarybai apie deleguotąjį aktą nurodomos skubos procedūros taikymo prielaidos.
 2. Europos Parlamentas arba Taryba, laikydamiesi [A] straipsnio 6 dalyje nurodytos procedūros, gali pareikšti prieštaravimų dėl deleguotojo akto. Tokiu atveju Komisija, gavusi Europos Parlamento arba Tarybos pranešimą apie sprendimą pareikšti prieštaravimų, nedelsdama panaikina aktą.
-